TEMA 1 Introducció als TAD. Els tipus lineals

PROGRAMACIÓ I ESTRUCTURES DE DADES

Introducció. Els tipus lineals

- 1. Introducció als TAD
- 2. Vectors
- 3. Llistes
- 4. Piles
- 5. Cues

- TAD: tipus abstracte de dades
- Tipus de dades:
 - Classifica els objectes dels programes (variables, paràmetres, constants) i determina els valors que poden prendre
 - També determina les operacions que s'apliquen
 - Enter: operacions aritmètiques enteres (suma, resta...)
 - Booleano: operacions lògiques (and, or...)
- Abstracte:
 - La manipulació de les dades només depèn del comportament descrit en la seua <u>especificació</u> (què fa) i és independent de la seua <u>implementació</u> (com es fa)
 - Una especificació → Múltiples implementacions

- Especificació d'un TAD:
 - Consisteix a establir les propietats que el definixen
 - Perquè siga útil ha de ser:
 - Precisa: nomes produïsca l'imprescindible
 - General: siga adaptable a diferents contextos
 - Llegible: siga un comunicador entre especificador i implementador
 - No ambigua: evite problemes d'interpretació.
 - Definició informal (llenguatge natural) o formal (algebraica)

- Implementació d'un TAD:
 - Consisteix a determinar una representació per als valors del tipus i a codificar-ne les operacions a partir d'aquesta representació
 - Perquè siga útil ha de ser:
 - Estructurada: facilita el seu desenvolupament
 - Eficient: optimitza l'ús de recursos → Avaluació de distintes solucions per mitjà de la complexitat (espacial i temporal)
 - Llegidor: facilita la seua modificació i manteniment

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (I)

- Especificació algebraica (equacional): estableix les propietats d'un TAD per mitjà d'equacions amb variables quantificades universalment, de manera que les propietats donades es compleixen per a qualsevol valor que prenguen les variables Passos:
 - Identificació dels objectes del TAD i les seues operacions (declaració del TAD, mòduls que usa, paràmetres)
 - Definició de la signatura (sintaxi) d'un TAD (nom del TAD i perfil de les operacions)
 - Definició de la semàntica (significat de les operacions)
- Operació: és una funció que pren com a paràmetres (entrada) zero o més valors de diversos tipus, i produeix com a resultat un sol valor d'un altre tipus. El cas de zero paràmetres representa una constant del tipus de resultat.

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (II)

```
MÒDUL ...
  USA ...
  PARAMETRE TIPUS ...
      OPERACIONS
  FPARAMETRE
  TIPUS (GÈNERE) ...
  OPERACIONS
```

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (III)

MODULO NATURAL1

TIPO natural

OPERACIONES

cero: → natural

suc : natural → natural

FMODULO

Per mitjà d'aplicació successiva de *cero* i *suc* s'obtenen els distints valors del tipus:

cero, suc(cero), suc(suc(cero)), ...

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (IV)

MODULO NATURAL2

TIPO natural

OPERACIONES

cero: → natural

suc : natural → natural

suma: natural natural → natural

FMODULO

suma(cero, suc(cero)) i suc(cero) denoten valors distints?

suma(cero, suc(cero)) i suma(suc(cero), cero) denoten el mateix
valor?

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (V)

Solució:

- Utilització d'equacions de la forma $t_1 = t_2$, on t_1 i t_2 són termes sintàcticament correctes del mateix tipus
- Semànticament, expressa que el valor construït per mitjà del terme t_1 és el mateix que el valor construït per mitjà del terme t_2
- Per a no haver d'escriure infinites equacions, s'admet que els termes que apareixen en una equació tinguen variables

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (VI)

MODULO NATURAL3

TIPO natural

OPERACIONES

cero : → natural

suc : natural → natural

suma: natural natural → natural

VAR

x, y: natural

ECUACIONES

suma(x, cero) = x

suma(x, suc(y)) = suc(suma(x, y))

EXERCICIS

• Siga el conjunt dels nombres *naturals* amb les operacions *cero* i *suc*. Defineix la sintaxi i la semàntica de les operacions "==" i "<=", que permeten fer una ordenació dels elements del conjunt.

EXERCICIS

Completa en aquesta fulla les equacions que apareixen a continuació i que expresen el comportament de les operacions de: resta en el conjunt dels nombres Naturals en el quual només existeixen les operacions cero: → natural i l'operació suc: natural → natural (torna el succesor d'un nombre Natural). S'asumeix que el primer operand de la resta és sempre major o igual que el segon.

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (VII)

- Com podem estar segurs que no són necessàries més equacions?
- Propietats importants: consistència i completitut
 - Si es posen equacions de més, es poden igualar termes que estan en classes d'equivalència diferents, mentres que si se'n posen de menys, es pot generar un nombre indeterminat de termes incongruents amb els representants de les classes existents.

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (VIII)

- Classificació de les operacions:
 - Constructores: tornen un valor del tipus
 - Generadores: permeten generar, per aplicacions successives, tots els valors del TAD a especificar
 - Modificadores: la resta
 - Consultores: retornen un valor d'un tipus diferent.
- En general, les operacions modificadores i consultores s'especifiquen en termes de les generadores. A vegades, una operació modificadora pot especificar-se en termes d'altres modificadores o consultores. Direm que es tracta d'una operació derivada.

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (IX)

 Equació condicional: és equivalent a un conjunt finit d'equacions no condicionals

```
si (n1 <> n2) entonces

saca(añade(s, n1), n2) = añade(saca(s, n2), n1)

sino

saca(añade(s, n1), n2) = saca(s, n2)

fsi
```

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (X)

• Operacions auxiliars: s'introdueixen en una especificació per a facilitar la seua escriptura i llegibilitat. Són invisibles per als usuaris del TAD (també se'n diu ocultes o privades).

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (XI)

 Tractament d'errors: pot ocórrer que alguna operació siga una funció parcial (no es pot aplicar sobre certs valors del domini de les dades)

```
MÒDUL NATURAL4
    TIPUS natural
    OPERACIONS
           cero : → natural
           suc, pred : natural \rightarrow natural
           suma, mult : natural natural → natural
    VAR x, y: natural;
    ECUACIONS
           suma(cero, x) = x
          suma(x, cero) = x
           suma(x, suc(y)) = suc(suma(x, y))
           mult(cero, x) = cero
           mult(suc(y), x) = suma(mult(y, x), x)
           pred(suc(x)) = x
FMÒDUL
```

Quant val pred(cero)?

1. Introducció als TAD ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (XII)

• Tractament d'errors:

- S'afig una constant a la signatura que modelitza un valor d'error: error_{nat}
 → natural
- S'afig una equació que completa l'especificació de pred: pred(cero) = error_{nat}
- Se suposarà que els valors sobre els quals s'aplica una operació en una equació normal estan lliures d'error

IMPLEMENTACIÓ (I)

- Donada una especificació d'un tipus, es poden construir diverses implementacions
- Cada implementació es defineix en un mòdul diferent, anomenat módul d'implementació
- La construcció d'aquests mòduls consta de dues fases:
 - Elecció d'una representació per als diferents tipus definits en l'especificació
 - Codificació de les operacions en termes de la representació triada

IMPLEMENTACIÓ (II)

- Mecanismes d'abstracció en els llenguatges de programació:
 - Encapsulament de la representació del TAD
 - Ocultació de la informació, per a limitar les operacions possibles sobre el TAD
 - Genericitat, per a aconseguir implementacions genèriques vàlides per a distints tipus
 - Herència, per a reutilitzar implementacions
- Els llenguatges de programació tradicionals (Fortran, Basic, Pascal, C) resulten ineficients per a utilitzar els mecanismes d'abstracció
- És necessari utilitzar llenguatges moderns (ADA, C++, Java, C#)

Preguntes de tipus test: Vertader vs. Fals

- EsVacia: PILA → BOOLEAN. Si P i Q són piles: Q = EsVacia (P),
 és un ús sintàcticament correcte de l'operació
- A l'especificació d'un TAD, una operació consultora torna un valor del tipus definit
- Siga el següent TAD:

```
MODUL NATURALEXAMEN
```

TIPOUSnatural

OPERACIONS

uno: → natural; següent: natural → natural

sumar: natural natural → natural

FMÒDUL

Si N és un natural: N = sumar(uno, següent(uno)) és un ús sintàcticament incorrecte de l'operació sumar

 Un vector és un conjunt ordenat de parells <índex, valor>. Per a cada índex definit dins d'un rang finit hi ha associat un valor. En termes matemàtics, és una correspondència entre els elements d'un conjunt d'índexs i els d'un conjunt de valors

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA

```
MÒDUL VECTOR USA BOOL, ENTERO

//en totes les equacions, c \le i, j \le f

PARAMETRE TIPUS item

OPERACIONS

c, f: \rightarrow int //límites inf. y sup.

error() \rightarrow item

FPARAMETRE
```

TIPUS vector

OPERACIONS

```
crear() → vector
asig( vector, int, item ) → vector
recu( vector, int ) → item
esvaciapos( vector, int ) → bool
```

```
VAR v: vector; i, j: int; x, y: item;
ECUACIONS
   si (i <> j) entonces
       asig(asig(v, i, x), j, y) = asig(asig(v, j, y), i, x)
   si no asig( asig( v, i, x ), j, y ) = asig( v, i, y ) fsi
   recu(crear(), i) = error()
   recu( asig(v, i, x), j)
       si (i == j) entonces x
       si no recu(v, j) fsi
   esvaciapos( crear( ), i ) = CIERTO
   esvaciapos( asig( v, i, x ), j )
       si (i == j) entonces FALSO
       si no esvaciapos( v, j ) fsi
```

FMÒDUL

REPRESENTACIÓ DE VECTORS

```
//Vector d'item
const int kTam = 10;
class TVector {
    friend ostream& operator << ( ostream&, TVector&);
public:
TVector();
TVector(const TVector &v);
~TVector();
TVector& operator =( TVector &v );
TItem & Recu(inti);
void Asig( int i, TItem c );
bool Esvaciapos(inti);
private:
Titem fv[kTam]; //grandària fixa
// TI<mark>tem *fv; grandària dinàmica</mark>
int fLong;
```

```
de l'operador claudàtor:
TItem & operator [] ( int i );

TItem&

TVector::operator[](int indice){
  if (indice>=1 && indice<=fLong)
    return (fv[indice-1]);
  else</pre>
```

return (error); }

Canvi d'asig i recu per la sobrecarrega

EXERCICIS *eliminar*

 Siga un vector de nombres naturals. Utilitzant exclusivament les operacions asignar i crear, defineix la sintaxi i la semàntica de l'operació eliminar, que esborra les posicions pars del vector marcant-les amb "-1" (per a calcular el residu d'una divisió, es pot utilitzar l'operació MOD)

EXERCICIS operació M

 Donada la sintaxi i la semàntica de l'operació M que actua sobre un vector:

```
M (vector) → vector
Var v: vector; i: int; x: item;
M(crear()) = crear()
si i == 1 entonces
M(asig(v, i, x)) = M(v)
si no M(asig(v, i, x)) = asig(M(v), i −1, x)
a) Aplicar l'operació M al vector següent:
    asig(asig(asig(crear(), 3, a), 1, b), 2, c)
```

b) Explicar en un paràgraf què és el que fa l'operació M

EXERCICIS palíndrom

Utilitzant les operacions definides a classe per a la definició del tipus vector definir la sintaxi i la semàntica de l'operació palindrom que indica si un vector de naturals amb 100 elements és palíndrom. Per exemple, el vector 1,25,12,3,3,12,25,1 és palíndrom (s'ha simplificat l'exemple amb un vector de 8 elements). IMPORTANT: s'asumeix que el vector està creat amb tamany 100, està ple i el rang de les posicions és de 1 a 100 (en aquest ordre).

Preguntes de tipus test: Vertader vs. Fals

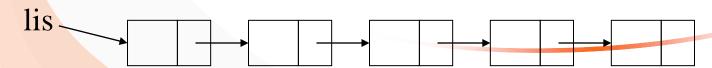
 El tipus de dades vector es defineix com un conjunt en el qual els seus components ocupen posicions consecutives de memòria

Un vector és un conjunt ordenat de pars <índex, valor>

- Una llista és una seqüència de zero o més elements d'un mateix tipus de la forma $e_1, e_2, ..., e_n \quad \forall n \ge 0$
- De forma més general: e_p , $e_{sig(p)}$, ..., $e_{sig(sig ... n) ... (p)}$ Al valor n se l'anomena longitud de la llista. Si n = 0 tenim una llista buida. A e_1 se l'anomena primer element, i a e_n , últim element
- Propietats:
 - S'estableix un ordre sequencial estricte sobre els seus elements per la *posició* que ocupen. D'aquesta manera e_i precedeix $e_{sig(i)}$ per a i = 1, 2, ..., n-1 i $e_{sig(i)}$ succeeix e_i per a i = 1, 2, ..., n-1. Finalment, l'element e_i ocupa la posició i
 - La llista ens permet conèixer qualsevol element que conté accedint a la seua posició, cosa que no podrem fer amb les piles i amb les cues. Utilitzarem el concepte generalitzat de posició, amb una ordenació definida sobre si mateixa; per tant no té per què correspondre's exactament amb els nombres enters, com clàssicament s'ha interpretat aquest concepte
- Una *llista ordenada* és un tipus especial de llista en què s'estableix una relació d'ordre definida entre els items de la llista

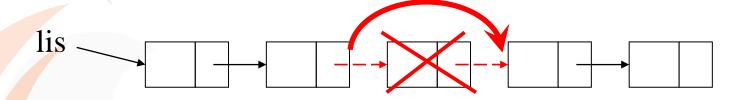
REPRESENTACIÓ DE LLISTES

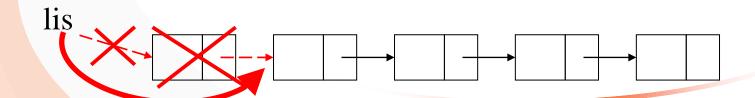
- El TAD *llista* s'utilitza per a emmagatzemar llistes d'un nombre <u>variable</u> d'objectes.
- Representació seqüencial (internament un array)
 - A partir de tipus base ("arrays")
 - A partir de tipus definits per l'usuari ("tvector" –herència o layering –)
- Representació enllaçada (internament punters a node)
 - A partir de tipus base ("punters a node")
 - Cada objecte s'emmagatzema en un node, que s'enllaça amb el següent.
 - La llista és un punter al primer node, o NULL si està buida.
 - Un node és un contenidor per a emmagatzemar informació, i té dues parts:
 - · La informació de l'objecte que es desitja guardar.
 - Un o més punters per a enllaçar el node amb altres nodes i construir l'estructura de dades.

REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE LLISTES (I)

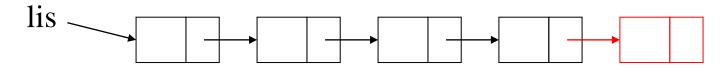
- Operacions Bàsiques sobre les llistes:
 - Esbrinar si la llista està buida
 - Cerca d'un element
 - Inserció i Esborrat d'un element: cal distingir si és al principi, en una posició intermèdia o al final de la llista
 - ESBORRAT D'UN ELEMENT INTERMEDI O FINAL

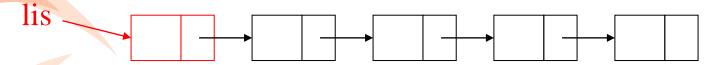

REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE LLISTES (II)

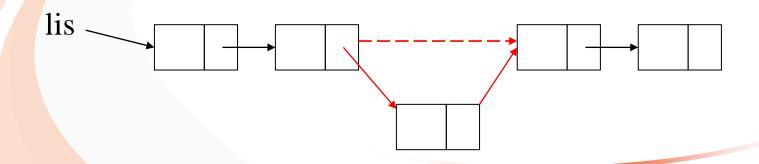
• INSERCIÓ D'UN ELEMENT AL FINAL

INSERCIÓ D'UN ELEMENT AL PRINCIPI

INSERCIÓ EN UNA POSICIÓ INTERMÈDIA

LLISTES ORDENADES

- Una llista ordenada és una llista que en tot moment es manté ordenada.
- S'aconsegueix insertant sempre els nodes en la posició que els corresponga segons l'ordre definit (els esborrats no desordenen la llista).
- Avantatges enfront de la llista simple:
 - El temps mitjà de cerca es redueix (no és necessari recórrer tota la llista per a comprovar que un node no està).
 - No és necessari ordenar la llista.

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (I)

```
MÒDUL LLISTA USA BOOL, NATURAL
    PARAMETRE TIPUS item, posicio
          OPERACIONS
              eq(posicio, posicio) \rightarrow bool
              error item() \rightarrow item
              error posicio() → posicio
    FPARAMFTRF
TIPUS Ilista
OPERACIONS
          crear() → Ilista
          inscap( llista, item ) → llista
          esbuida( llista ) → bool
          concatenar( llista, llista ) → llista
          longitud( llista ) → natural
          primera, ultima( llista ) → posicio
          anterior, seguent( llista, posicion ) → posicio
          insertar( llista, posicio, item ) → llista
          esborrar(llista, posicio) → llista
          obtindre( llista, posicio ) → item 42
```

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (II)

```
VAR L_1, L_2: lista; x: item; p: posicion;
ECUACIONS
    esbuida( crear( ) ) = CERT
    esbuida( inscabeza( L_1, x ) ) = FALS
    concatenar( crear( ), L_1 ) = L_1
    concatenar(L_1, crear()) = L_1
    concatenar(inscap(L_1, x), L_2) = inscap(concatenar(L_1, L_2), x)
    longitud(crear()) = 0
    longitud(inscap(L_1, x)) = 1 + longitud(L_1)
    primera( crear( ) ) = error_posicio( );    ultima( crear( ) ) = error_posicio( )
    si esbuida( L_1) entonces
           ultima( inscap( L_1, x ) = primera( inscap( L_1, x ) )
    si no ultima( inscap( L_1, x ) = ultima( L_1 )
    anterior(L_1, primera(L_1)) = error_posicio(); seguent(L_1, ultima(L_1)) = error_posicio()
    si p != ultima( L_1 ) entonces anterior( L_1, seguent( L_1, p ) ) = p
    anterior(inscap(L_1, x), primera(L_1)) = primera(inscap(L_1, x))
```

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA (III)

```
si p != primera(L_1) entonces siguiente(L_1, anterior(L_1, p)) = p
siguiente (inscabeza (L_1, x), primera (inscabeza (L_1, x)) = primera (L_1)
insertar( crear( ), p, x ) = crear( )
si p == primera(inscabeza(L_1, x)) entonces
       insertar( inscabeza( L_1, x ), p, y ) = inscabeza( inscabeza( L_1, y ), x )
si no insertar( inscabeza( L_1, x ), p, y ) = inscabeza( insertar( L_1, p, y ), x )
borrar(crear(), p) = crear()
si p == primera( inscabeza(L_1, x)) entonces
       borrar(inscabeza(L_1, x), p) = L_1
si no borrar(inscabeza(L_1, x), p) = inscabeza(borrar(L_1, p), x)
obtener( crear( ), p ) = error_item( )
si p == primera(inscabeza(L_1, x)) entonces
       obtener(inscabeza(L_1, x), p) = x
si no obtener( inscabeza( L_1, x ), p ) = obtener( L_1, p )
```

ENRIQUIMENT DE LES LLISTES

```
OPERACIONS
    sublista( lista, posicion, natural ) → lista
    inversa (lista ) → lista
VAR L: lista; x, y: item; n: natural; p: posicion;
ECUACIONS
    sublista(L, p, 0) = crear()
    sublista( crear( ), p, n ) = crear( )
    si p == primera( inscabeza( L, x ) ) entonces
           sublista( inscabeza( L, x ), p, n) = inscabeza( sublista( L, primera( L ), n - 1 ), x )
    si no sublista( inscabeza( L, x ), p, n) = sublista( L, p, n )
    inversa( crear( ) ) = crear ( )
    inversa(inscabeza(crear(), x)) = inscabeza(crear(), x)
    inversa(inscabeza(L, x)) = insertar(inversa(L), ultima(inversa(L)), x)
```

REPRESENTACIÓ DE LLISTES (I)

```
class TLista {
 friend ostream&
    operator<<(ostream&, TLista&);
 friend class TPosicion;
 public:
  TLista();
  ~TLista();
  void InsCabeza(int);
  TPosicion Primera();
  int& Obtener(TPosicion&);
  void Borrar(TPosicion&);
 private:
  TNodo *lis;
```

```
class TNodo {
 friend class TLista; friend class TPosicion;
 public:
  TNodo(); ~TNodo();
 private:
  int dato; TNodo *sig; };
class TPosicion {
friend class TLista;
 public:
  TPosicion(); ~TPosicion();
  bool EsVacia();
  TPosicion Siguiente();
  TPosicion& operator=(TPosicion&);
 private:
<sup>46</sup>TNodo* pos; };
```

REPRESENTACIÓ DE LLISTES (II)

```
TLista::TLista() { lis = NULL; }
TLista::~TLista() {
 TPosicion p, q;
 q = Primera();
 while(!q.EsVacia()) {
  p = q;
  q = q.Siguiente();
  delete p.pos;
 lis = NULL;
```

```
void
TLista::InsCabeza(int i) {
 TNodo* aux = new TNodo;
 aux->dato = i;
 if(lis == NULL) {
  aux->sig = NULL;
  lis = aux;
 else {
  aux->sig = lis;
  lis = aux;
```

REPRESENTACIÓ DE LLISTES (III)

```
TPosicion
TLista::Primera() {
 TPosicion p; p.pos = lis;
 return p;}
int&
TLista::Obtener(TPosicion& p) {
 return p.pos->dato;}
ostream&
operator<<(ostream& os, TLista& 1) {
 TPosicion p;
 p = 1.Primera();
 while(!p.EsVacia()) {
  os << l.Obtener(p) << ' ';
  p = p.Siguiente();
 return os; }
```

```
TNodo::TNodo() {
 dato = 0; sig = NULL; }
TNodo::~TNodo() {
 dato = 0; sig = NULL; }
TPosicion::TPosicion() { pos = NULL; }
TPosicion::~TPosicion() {
 pos = NULL; }
bool
TPosicion::EsVacia() {
 return pos == NULL; }
```

REPRESENTACIÓ DE LLISTES (IV)

```
TPosicion
TPosicion::Siguiente() {
 TPosicion p;
 p.pos = pos->sig;
 return p;
// ¿si pos es NULL?
TPosicion&
TPosicion::operator=(TPosicion& p) {
 pos = p.pos;
 return *this;
```

```
int
main(void)
 TLista 1;
 1.InsCabeza(1); 1.InsCabeza(3);
 1.InsCabeza(5); 1.InsCabeza(7);
 cout << l << endl;
 TPosicion p;
 p = 1.Primera();
 cout << "Primer element: "
   << l.Obtener(p) << endl;
 p = p.Siguiente();
 cout << "Segon element: "</pre>
   << l.Obtener(p) << endl;
```

Vectors i llistes

Aplicacions reals

- Classificació dels equips de la lliga de futbol.
- Gestió de la llist d'espera d'un hospital per a intervencions quirúrgiques.

	EQUIPO	P	TOS	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
1	👺 Barcelo	na !	50	19	16	2	31.	53	12
2	At. Made	rid !	50	19	16	2	1	47	11
3	Real Ma	drid	47	19	15	2	2	53	21
4	Ath.Bilb	ao :	36	19	11	3	5	32	24
5	W Villarrea	al S	34	19	10	4	5	37	21
6	🧸 Real So	ciedad :	32	19	9	5	5	36	28
7	Sevilla	FC ;	30	19	8	6	5	36	30
8	Walencia	a ;	23	19	7	2	10	26	31
9	Granada	1 2	23	19	7	2	10	19	25
0	Levante	g ä	23	19	6	5	8	18	27
1	(i) Getafe	- 2	23	19	7	2	10	20	31
2	8 Espanyo	ol :	22	19	6	4	9	22	25
13	Osasun	a :	21	19	6	3	10	17	29
4	Málaga Málaga	1	20	19	5	5	9	19	24
15	+ Celta de	Vigo	19	19	5	4	10	23	31
16	Almería	43	19	19	5	4	10	21	38
17	† Elche	139	18	19	4	6	9	17	28
18	(b) Valladol	id .	16	19	3	7	9	21	33
19	 Rayo		16	19	5	(1)	13	19	45
20	Real Be	tis .	11	19	2	5	12	16	38

EXERCICIS borraultimo

Completa les equacions que apareixen a continuació i que expressen el comportament de les operacions de *borraultimo* (borra l'últim element de la llista) en una llista d'accés per posició:

EXERCICIS quita_pares

Definir la sintaxi i la semàntica de l'operació *quita_pares* que actua sobre una llista i torna la llista original en què s'han eliminat els elements que ocupen les posicions parelles

EXERCICIS operació X

* Explicar què fa l'operació X, la sintaxi i semàntica de la qual apareixen a continuació:

```
X 	ext{ ( lista ) --> lista }
X 	ext{ ( crear ( ) ) --> crear ( )}
X 	ext{ ( inscabeza ( l, i ) ) <==>}
si 	ext{ ( longitud ( l ) == 0 ) entonces crear ( )}
si 	ext{ no inscabeza ( }X 	ext{ ( l ), i )}
On: l 	ext{ \in lista, i \in litem}
Simplificar la seguent expressió: ( IC = inscabeza )
X 	ext{ ( IC ( IC ( IC ( crear ( ), a ), b ), c ), d ) )}
```

Preguntes de tipus test. Vertader vs Fals

L'operació Borrarltem té la següent sintaxi i semàntica:

```
Borrarltem: LISTA, ITEM -> LISTA

Borrarltem( Crear, i) = Crear

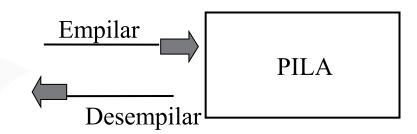
Borrarltem( IC(L1,j), i) = si ( i == j ) entonces L1

sino IC ( Borrarltem (L1, i ), j )
```

Aquesta operació borra totes les ocurrències de l'item que es troba en la llista

 La complexitat temporal d'obtenir un element en un vector ordenat mitjançant cerca binària o en una llista ordenada és la mateixa

 Una pila és una llista en la qual totes les insercions i esborrats es fan en un únic extrem, anomenat cim. Sabem per tant que l'últim element inserit en la pila serà el primer a ser-ne esborrat, i per això també se'ls anomena llistes "LIFO" (Last In, First Out). També podem conèixer quin és l'element que es troba en la cima

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA

```
MÒDUL PILA USA BOOL
   PARAMFTRF
        TIPUS item
        OPFRACIONS
                 error() → item
   FPARAMETRE
TIPUS pila
OPERACIONS
   crear() → pila
   a_{pilar}(pila, item) \rightarrow pila
   desapilar( pila ) → pila
   cima( pila ) → item
   esvacia( pila ) → bool
```

```
VAR p: pila, e: item;
ECUACIONS

desapilar(crear()) = crear()
desapilar(apilar(p, e)) = p
cima(crear()) = error()
cima(apilar(p, e)) = e
esvacia(crear()) = VERITAT
esvacia(apilar(p, e)) = FALS
```

FMÒDUL

REPRESENTACIÓ SEQÜENCIAL DE PILES (I)

- Representació seqüencial (internament un array)
 - A partir de tipus base ("arrays")
 - A partir de tipus definits per l'usuari ("tvector" herència o layering)
- Tipus d'algoritmes
 - Realitzant les insercions per la primera component. Ineficient
 - Utilitzant un cursor que indique la posició actual del primer element de la pila
- Avantatges i desavantatges
 - Desavantatge: grandària màxima de la pila
 - Avantatge: senzillesa d'implementació

REPRESENTACIÓ SEQÜENCIAL DE PILES (II)

```
const kMax = 10;
class TPila {
    public:
          TPila(); TPila(TPila &); ~TPila(); TPila& operator=(TPila &);
          TItem& Cima();
          void Apilar( TItem& );
    private:
          Tltem fpila[ kMax ]; //grandària fixa
          // TItem *fpila; grandària dinámica
          int ftope;
TPila::TPila() {
   fpila = new TItem[ 10 ]; //només si el vector es dinàmic
   ftope = 0; }
void
TPila::Desapilar() {
          ftope --; }
```

REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE PILES (I)

- Representació enllaçada (internament, punters a node)
 - A partir de tipus base ("punters a node")
 - A partir de tipus definits per l'usuari ("tlista" –herència o layering-)
- Avantatges
 - Avantatges: no hi ha definida una grandària per a la pila

REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE PILES (II)

```
class TPila {
    public:
           TPila(); TPila(TPila &); ~TPila(); TPila& operator=(TPila &);
           TItem& Cima();
           void Apilar( TItem& );
    private:
           struct TNodo {
                       TItem dato;
                       TNodo *sig; };
            TNodo *fp;
TPila::TPila() { fpila = NULL; }
void
TPila::Desapilar() {
           TNodo *aux;
           aux = fp;
           fp = fp \rightarrow sig;
           delete aux; }
```

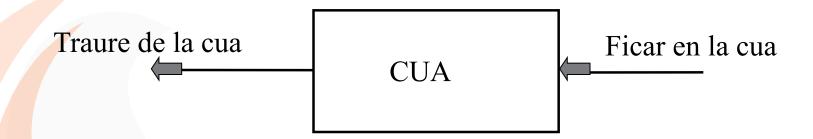
REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE PILES (III)

```
//LAYERING O COMPOSICIÓ
//HERENCIA PRIVADA
class TPila: private TLista {
                                               class TPila {
 public:
                                                 public:
   TPila(); TPila(TPila &); ~TPila();
                                                   TPila(); TPila(TPila &); ~TPila();
   void Apilar( TItem& );
                                                   void Apilar( TItem& ); void Desapilar( );
   void Desapilar();
                                                   private: TLista L;
                                               };
                                               TPila::TPila(): L() { };
TPila::TPila(): TLista() { };
                                               TPila::TPila(TPila &p): L(p.L) { };
TPila::TPila(TPila &p): TLista(p) { };
~TPila() { }
                                               ~TPila() { }
void
                                               void
TPila::Apilar( TItem &a ) { InsCabeza( a ); }
                                               TPila::Apilar(TItem &a) { L.InsCabeza(a); }
void
                                               void
TPila::Desapilar() { Borrar( Primera()); }
                                               TPila::Desapilar() { L.Borrar(L.Primera()); }5
```

EXERCICIS

♯ Donar la sintaxi i la semántica de l'operació base, la qual actua sobre una pila i retorna la base de la pila (el primer element que s'ha empilat)

• Una cua és un altre tipus especial de llista en el qual els elements s'insereixen per un extrem (fons) i se suprimeixen per l'altre (cim). Les cues es coneixen també com a llistes "FIFO" (First Input First Out). Les operacions definides sobre una cua són semblants a les definides per a les piles, amb l'excepció del mode en que s'extrauen els elements

ESPECIFICACIÓ ALGEBRAICA

```
MÒDUL CUA USA BOOL
   PARAMFTRE
        TIPUS item
        OPFRACIONS
                error() → item
   FPARAMETRE
TIPUS cua
OPERACIONS
   crear() → cola
   encolar( cola, item ) → cola
   desencolar(cola) → cola
   cabeza( cola ) → item
   esvacia( cola ) → bool
```

```
VAR c: cola, x: item;
ECUACIONS
   desencolar(crear()) = crear()
   si esvacia( c ) entonces
         desencolar(encolar(c, x)) = crear()
   si no desencolar( encolar( c, x ) ) =
         encolar (desencolar (c), x)
   cabeza( crear( ) ) = error( )
   si esvacia( c ) entonces
         cabeza( encolar( c, x ) ) = x
   si no cabeza( encolar( c, x ) ) = cabeza( c )
   esvacia( crear( ) ) = CIERTO
   esvacia( encolar( c, x ) ) = FALSO
```

ENRIQUIMENT DE LES CUES

OPERACIONS

```
concatena( cua, cua ) → cua
```

VAR c, q: cola; x: item;

ECUACIONS

```
concatena( c, crear( ) ) = c
concatena( crear( ), c ) = c
concatena( c, encolar( q, x ) ) = encolar( concatena( c, q ), x )
```

REPRESENTACIÓ SEQÜENCIAL DE CUES (I)

- Representació seqüencial (internament un vector)
 - A partir de tipus base ("vector")
 - A partir de tipus definits per l'usuari ("tvector" –herència o layering–)
- Tipus d'algoritmes
 - Utilitzant un vector (fv) per a emmagatzemar els elements i dos enters (cim i fons) per a indicar la posició d'ambdós extrems
 - Inicialitzar: cim = 0; fons = -1;
 - Condició de cua buida: fons < cim
 - Inserció: fons++; fv[fons] = x;
 - Esborrat: cim ++;

a			a	b			a	b	c			b	c	
	C				С	e			С	e	f			

REPRESENTACIÓ SEQÜENCIAL DE CUES (II)

Problema:

Hi ha buits, però no puc inserir

Solucions:

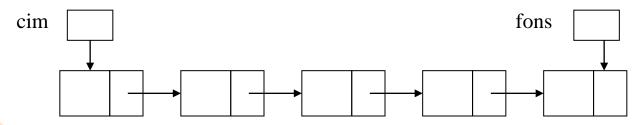
- Cada vegada que s'esborra un element, la resta es desplaça una posició a l'esquerra perquè cim sempre estiga en la primera posició.
 Quins problemes presenta aquesta solució? Augmentem la complexitat de l'operació traure de cua
- Cues circulars. Vector com un cercle en què la primera posició segueix
 a l'última. Condició de cua buida cim == fons

Avantatges i desavantatges

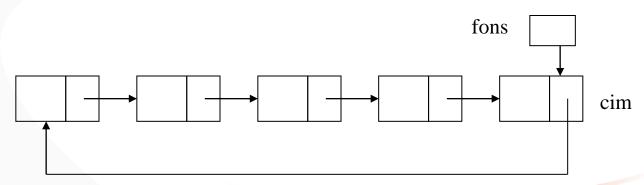
- Desavantatge: grandària màxima de la cua
- Avantatge: senzillesa d'implementació

REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE CUES (I)

- Representació enllaçada (internament, punters a node)
 - A partir de tipus base ("punters a nodo")

 Cues circulars enllaçades, en les quals només és necessari un punter. El següent element apuntat per fons és el primer a traure de la cola

REPRESENTACIÓ ENLLAÇADA DE CUES (II)

- A partir de tipus definits per l'usuari ("tlista" –herència o layering-)
- Avantatges
 - Avantatge: no hi ha definida una grandària per a la cua

Piles i cues

Aplicacions reals

- Gestió de l'ús de recursos compartits: cues d'impressió, cues de processos pendents d'execució, cues de missatges, etc.
- Els editors de text proporcionen normalment un botó desfer que cancel·la les operacions d'edició recents i restableix l'estat anterior del document (emmagatzematge en una pila).
- Els Navegadors en Internet emmagatzemen en una pila les adreces dels llocs més recentment visitats.

EXERCICIS

- Donada la classe TVector que emmagatzema un vector dinàmic de enters i un enter que conté la dimensió del vector, definir en C++:
 - La classe TVector
 - Constructor per defecte (dimensió 10 i components a -1)

EXERCICIS

• Donada la classe *TPila* definiu en C++ el mètode *Apilar*

Piles i cues

Preguntes de tipus test. Vertader vs Fals

 La semàntica de l'operació cim del tipus pila vista en classe és la següent:

```
VAR p: pila, e: item;
cima( crear( ) ) = error( )
cima( apilar( p, e ) ) = cima( p )
```

• És possible obtenir una representació enllaçada d'una cua utilitzant un únic punter que apuntarà al fons de la cua